

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod nuptiæ bonæ sint. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

coniugium. Indulgentia vero, quia meliora non
 eligit, remedium habet, non primum: à qua si
 quis declinauerit, meretur exitiale iudiciū. Quod
 secundum indulgentiā conceditur, voluntarium
 est, non necessarium: alioquin transgressor esset,
 qui illud non faceret. Et potest sane intelligi illud
 sub praecepto dictum hominibus primis ante pec-
 catum. Crescite & multiplicamini. Quo etiā post
 peccatum tenebantur, vsq; quo est facta multipli-
 catio, postquā secundum indulgentiā, matrimo-
 nii cōtractus fuit. Ita etiam post diluuium, quo v-
 niuersum penè humanum gen^o deletū est, secun-
 dū praeceptum dictū est filiis Noe, Crescite & mul-
 tiplicamini. Multiplicato vero homine, secundum
 indulgentiā contractū est, nō secundum imperiū.

Quibus modis accipiatur indulgentia.

Indulgentia autem diuersis modis accipitur, se-
 pro concessione, pro remissione, pro permissio-
 ne: & est permissio in nouo testamento, de mino-
 ribus bonis & de minoribus malis. De minoribus
 bonis est cōiugium, quod non meretur palmam,
 sed est in remedium. De minoribus malis, id est, de
 venialibus est coitus, qui fit causa incontinentiæ.
 Illud scil. coniugium, indulgetur, id est, concedi-
 tur. Illud vero, id est, coitus talis, permittitur, id
 est, toleratur, ita quod non prohibetur.

Quod nuptia sint bona.

Fuerunt autem nonnulli hæretici nuptias dete-
 stantes, qui Tatiani appellati sunt. Hi nuptias o-
 mnino damnant, ac pares fornicationibus aliisque
 corruptionibus faciunt: nec recipiunt in suorum
 numero, cōiugio vtentem marem vel fœminam.
 Quod autem res bona sit coniugium, non modo
 ex eo probatur, quod Dominus legitur cōiugium
 instituisse inter primos parentes, sed etiam quod
 in Cana Galileæ nuptiis interfuit Christus, easque
 miraculo commendauit, aqua in vinum cōuersa.

Gen. 1. d

Gen. 9. b

*August. ad
 quod vult
 Deum, de
 hæresib. cap.
 25. in 10. 9.*

*Gen. 2. d
 Ioan. 2. a
 Matth. 19. b*

Qui etiam post virum dimittere vxorem prohibuit, nisi causa fornicationis. Apostolus etiam ait, *1. Cor. 7. e.* Virgo non peccat, si nubat. Constat ergo rem bonam esse matrimonium: alioqui non esset sacramentum, Sacramentum enim sacrum signum est.

Cuius rei sacramentum sit coniugium. C

Cum ergo cōiugium sacramentum sit, & sacrum signum est, & sacræ rei scilicet coniunctionis Christi & Ecclesiæ, sicut ait Apost. Scriptum est, inquit, *Ephes. 5. g.* Relinquet homo patrem & matrem, & adheret uxori suæ: & erunt duo in carne vna. Sacramentum hoc magnum est. Ego a. dico in Christo & in Ecclesia. Ut enim inter coniuges coniunctio est secundum consensum animorum & secundum permixtionem corporum: sic Ecclesia Christo copulatur voluntate & natura, qua idem vult cum eo: & ipse formam sumpsit de natura hominis. Copulata est ergo sponsa sponso spiritualiter & corporaliter, id est, charitate ac conformitate naturæ. Huius vtriusque copulæ figura est in coniugio. Consensus enim coniugum, copulam spirituales Christi & Ecclesiæ, quæ fit per charitatem, significat. Commixtio vero sexuum, illam significat, quæ fit per naturæ conformitatem.

Qualiter intelligendum sit illud, Mulier illa non pertinet ad matrimonium, cum qua non est commixtio sexuum. D

Inde est, quod quidam doctorum dixerunt, illam mulierem non pertinere ad matrimonium, quæ non experitur carnalem copulam. Ait enim Aug. Non dubium est illam mulierem non pertinere ad matrimonium, cum qua docetur non fuisse commixtio sexus. Item Leo Pap. Cum societas nuptiarum ita à principio sit instituta, ut præter commixtionem sexuum non habeat in se Christi & Ecclesiæ sacramentum: nõ dubium est illam mulierem non pertinere ad matrimoniũ, in qua docetur non fuisse nuptiale mysterium. Itẽ Aug. Nõ est perfectũ con-

*Leo i. cap. 4.
epist. 90. ad
Rusticum
Narbonens.
Aug. in soli-
loquiis.*